

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבב"ב שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש בישד ואפ"ו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹרֵיָה

חיים זכו

(השם המלא: מרדכי מרדכי מרדכי)

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון רצ"ג **תוריע - ההודש** תשפ"ב

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שזלו היא התעוררות נפלא ונדא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יקרה לו אצל מלך המלכים

טוֹעֲמִיָּה

וטמאה שבעת ימים

פרשת השבוע

נולד ונתגלה הדעת

עקר ההולדה באמת הוא רק הולדת הדעת כמובן בכתבי האר"י ז"ל שזה סוד יציאת מצרים, כי במצרים היה הדעת בגלות עד שאמר פרעה שהוא מלכות דסטרא אחרא מי ה' וכו', וכשיצאו ממצרים אז נולד ונתגלה הדעת ומשם נמשך כל ההולדות של ישראל, כי כל אחד מישראל מגדול ועד קטן יש לו איזה חלק בהדעת הקדוש, כי כל אחד מישראל הוא חלק אלוך ממעל ויש לו שרש במחשבה דקב"ה שהוא שרש הדעת הקדוש.

ועל כן כשנולד אחד מישראל אזי כפי בחינתו נמשך איזה התגלות הדעת בעולם, שעל ידי שנולד ונתוסף אחד מישראל על ידי זה יתוסף ויגדל ויתרבה הדעת בעולם לדעת את ה' הבורא הכל היחיד המשגיח ומושל יתברך. רק מתקף התגברות הסטרא אחרא מחטא אדם הראשון ומחטאי הדורות שאחריו, בפרט בעת הגלות מתגבר ההעלמה וההסתרה מאד, כי זה ידוע שהקלפה קדמה לפרי ורב ההולדות נמשכין על ידי התגברות התאוה, כמו שכתוב, הן בעון חוללתי, על כן הדעת הנמשך על ידי ההולדה הוא בהעלם ובקטנות גדול, ועל כן אמו טמאה לדה מחמת גדל התגרות הטמאה שמתגרה אז מחמת שרואה שנמשך אז איזה דעת בעולם, כי הטמאה כרוכה תמיד אחר הקדשה כידוע.

ועל כן צוטה התורה וביום השמיני ימול בשר ערלתו. ונסמך לפרשת טמאת לדה, כי גם הערלה נמשך משם שהערלה שהוא מסטרא דמסאבא חופה על הברית קדש ששרשו בדעת העליון שדרך שם כל המשכת הדעת מדור לדור. ועל כן צריכין למול הערלה ולגלות העטרה וכו', כמובן כל זה בפנונות. הפלל, שבכל ההולדות של ישראל נמשך דעת רק שצריכין כמה תקונים להוציאו מהעלם אל הגלוי ואחר כך לגדלו מקטנות לגדלות וכו'.

ליקוטי הלכות פדיון בכור ה' ח

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

וביום השמיני ימול

לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֵׁי הָעוֹלָם הַבָּא לְזֶה הָעוֹלָם

עַקֵּר הַמְשַׁכֵּת קִדְשֵׁי שַׁבַּת לַיָּמִי הַחַל הוּא בְּבַחֲיַנַּת יוֹם הַשְּׁמִינִי
שֶׁהוּא יוֹם הָרֵאשׁוֹן שְׁאַחַר שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית שֶׁהוּא יוֹם שְׁמִינִי לַיְצִירָה.
וְזֶהוּ בְּחִינַת מַעֲלַת יוֹם הַשְּׁמִינִי בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת, כְּמוֹ
שַׁבַּת־טוֹב, וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יְמוּל בְּשָׂר עֶרְלָתוֹ. וְכֵן מִיוֹם הַשְּׁמִינִי
וְהִלָּאָה יִרְצֶה לְקַרְבָּן וְכוּ', שֶׁהוּא בְּדִי שִׁיעֵבֵר עָלָיו שַׁבַּת,
כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוֹנָם לְבִרְכָה.

כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַכְנִיעַ הַרַע, שֶׁהוּא הָעֶרְלָה מֵהָאָדָם, עַד
שִׁיעֵבֵרוֹ עָלָיו שַׁבְעָה יָמִים תַּחֲלָה. שֶׁהֵם כְּנֶגֶד שַׁבְעַת יָמֵי
בְּרֵאשִׁית שְׁכָלָם נִבְלָלוּ בְּשַׁבַּת. וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי אֵז הוּא בְּחִינַת
הַמְשַׁכֵּת קִדְשֵׁי שַׁבְעַת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, שֶׁהֵם בְּחִינַת קִדְשֵׁי שַׁבַּת
לַיָּמִי הַחַל שֶׁהִתְחִיל בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי לַיְצִירָה כַּנִּלְלוֹ.

וְעַל כֵּן אֵז דִּיקָא מְלִין בְּשָׂר עֶרְלָתוֹ וּמְבַדִּילִין מִפְּנֵי
הַרַע שֶׁהוּא הָעֶרְלָה. בְּדִי לְהַמְשִׁיךְ הַקִּדְשָׁה עַל הַתִּינוּק
הַנִּמּוּל שֶׁעַקֵּר הַקִּדְשָׁה הוּא לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֵׁי הָעוֹלָם הַבָּא,
שֶׁהוּא קִדְשֵׁי שַׁבַּת לְזֶה הָעוֹלָם, שֶׁהוּא בְּחִינַת יָמֵי הַמַּעֲשָׂה
כַּנִּלְלוֹ, שֶׁזֶה נַעֲשָׂה בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי דִּיקָא כַּנִּלְלוֹ.

ליקוטי הלכות חוה"מ ד' יא

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

חודש ניסן ופרשת החודש

כָּל הַחֹדֶשׁ כָּלוּ הוּא יוֹם טוֹב

קדוש הַחֹדֶשׁ הִיא מִצְוָה ראשונה שֶׁנִּצְטַווּ יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם וְשֵׁם בְּאוֹתָהּ פִּרְשָׁה שֶׁל הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם נֶאֱמַר יְצִיאַת מִצְרַיִם וּגְאֻלַּתְּם, כִּי בָּזָה הָיָה תְּלוּי גְאֻלַּתְּם, כִּי יְצִיאַת מִצְרַיִם הִיא בְּבַחֲיַנַּת קְדוּשַׁת הַחֹדֶשׁ כַּנִּזְכָּר. וְעַל כֵּן בְּנִיסָן שָׁבוּ הַיְתֵה גְאֻלַּת מִצְרַיִם, שֶׁזֶהוּ בַּחֲיַנַּת קְדוּשַׁת הַחֹדֶשׁ, בַּחֲיַנַּת רֵאשִׁית חֹדֶשׁ, עַל כֵּן נִקְרָא רֵאשִׁית חֹדֶשִׁים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, הַחֹדֶשׁ הַזֶּה יִהְיֶה לָכֶם רֵאשִׁית חֹדֶשִׁים. הֵינּוּ שְׁנֵינִסָן כָּל הַחֹדֶשׁ כָּלוּ הוּא בְּבַחֲיַנַּת רֵאשִׁית חֹדֶשׁ, כִּי בּוֹ הָיָה גְאֻלַּת מִצְרַיִם, שֶׁזֶהוּ בַּחֲיַנַּת רֵאשִׁית חֹדֶשׁ כַּנִּזְכָּר. וְעַל כֵּן הִקְרִיבוּ בּוֹ שְׁנַיִם עָשָׂר נְשִׂאִים שֶׁל י"ב שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד י"ב חֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה, שֶׁהֵם בַּחֲיַנַּת שְׁלֵמוֹת מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה שְׁעוֹמֶדֶת עַל י"ב בְּקָר כַּנִּזְכָּר. כִּי נִיסָן כָּלוּל מִכָּל, כִּי בּוֹ נִתְגַּלָּה מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה בְּבַחֲיַנַּת יְצִיאַת מִצְרַיִם, שֶׁזֶה בַּחֲיַנַּת קְדוּשַׁת רֵאשִׁית חֹדֶשׁ וְעַל כֵּן כָּלֵם תְּלוּיִים בּוֹ וְכָלוּל מִכָּלֵם. וְעַל כֵּן נוֹהֲגִין בּוֹ יוֹם טוֹב בְּכָלוּ וְאֵין אוֹמְרִים בּוֹ תַחֲנוּן, כִּי כָּל הַחֹדֶשׁ כָּלוּ הוּא בְּבַחֲיַנַּת רֵאשִׁית חֹדֶשׁ, כִּי בּוֹ נִתְגַּלָּה בַּחֲיַנַּת קְדוּשַׁת רֵאשִׁית חֹדֶשׁ כַּנִּזְכָּר:

ליקוטי הלכות ר"ח ג' א

קִדְּם פֶּסַח נִתְפַּשֵׁט הַמְּנַהֵג בְּיִתְרָה לְחַלֵּק מַעוֹת לַעֲנִיִּים אוֹ חֲטִיִּים וְקָמַח לְצַרְךָ פֶּסַח, וְזֶה הַכְּנָה גְדוּלָה לְקַבֵּל קְדוּשַׁת פֶּסַח בְּשְׁלֵמוֹת וְלִהְיוֹת נִזְהָר מִחֲמִץ בַּפֶּסַח שֶׁהוּא אֶז מִסְטָרָא דִּי צָר הָרַע וְלִזְכוּת לְקִיָּם מִצְוֹת אֲכִילַת מִצָּה שֶׁנִּקְרָאת לָחֵם עֲנִי בְּשְׁלֵמוֹת, וְזֶה שֶׁמְבַאֵר בַּהֲגָ"ה בְּלִשׁוֹן זֶה: וְהַמְּנַהֵג לְקַנּוֹת חֲטִיִּים לְחַלֵּק לַעֲנִיִּים לְצַרְךָ פֶּסַח כִּי חֲטִיִּים מְסַגֵּל בְּיִתְרָה לְדַעַת וְשִׁכַּל וְכוּ'.

וְזֶה אֵין נוֹפְלִין עַל פְּנֵיהֶם בְּכָל חֹדֶשׁ נִיסָן וְכוּ' וְאֵין מְסַפִּידִין בּוֹ וְאֵין מְתַעַנִּין בּוֹ וְכוּ' וְעַל רֵאשִׁית חֹדֶשׁ נִיסָן נֶאֱמַר הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשִׁית חֹדֶשִׁים וּמוֹבָא שֶׁבְּכָל יְמֵי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה מֵאִיר בּוֹ בַּחֲיַנַּת הָאָרֶת רֵאשִׁית חֹדֶשׁ וּבְפֶרֶט כִּי הוֹקֵם בּוֹ הַמְשָׁכָן וְהַקְרִיבוּ י"ב נְשִׂאִים וְכוּ' וְיִצָּא רֹב הַחֹדֶשׁ בְּקִדְשָׁה עַל כֵּן יֵשׁ בְּכָל יְמֵי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה בַּחֲיַנַּת הָאָרֶת קְדוּשַׁת יוֹם טוֹב וְאֵסוּר בְּהַסְפֵּד וְתַעֲנִית.

וְעַל כֵּן הַצְּרוּף שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ שֶׁמֵאִיר בְּנִיסָן מְרַמֵּז בַּפְּסוּק יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וְזֶה וְיֵאמְרוּ בְּגוֹיִם ה' מֶלֶךְ כִּי נִתְגַּלָּה מַלְכוּתוֹ יִתְבַּרַךְ שְׁעַל יְדֵי זֶה זֹכִינַן לְהַשִּׁיג אוֹר הַשִּׁכָּל שֵׁיט בְּכָל דָּבָר שֶׁכְּלוּלִים בְּבְרִיאַת שָׁמַיִם וְאָרֶץ בְּבַחֲיַנַּת אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ לְרַבּוֹת תּוֹלְדוֹתֵיהֶם וְהַכֵּל נִבְרָא רַק בְּגִין דִּישְׁתַּמּוּדְעִין לִיהִ יִתְבַּרַךְ, וְעַל כֵּן בְּנִיסָן שְׁנַמְשֵׁד בַּחֲיַנָּה זֹאת בּוֹדָאֵי יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וְזֶה בַּחֲיַנַּת בְּאַחַד בְּנִיסָן רֵאשִׁית הַשָּׁנָה לְמַלְכֵי"ם.

נחת השלחן או"ח תכ"ט

נדבת הרה"ח ר' שמעון אלי' ברוינ' הי"ו - לעי"נ הגה"ח
ר' אברהם ב"ר אהרן יאראוויטש זצ"ל - גלב"ע א' ניסן

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

ראש חודש ניסן

אי אפֿשר לְצִיר זאת

בשנת תקס"ג עשה נשואין לבתו הצדקת מרת שרה בקהלת קדש מעדוועדווקע, ותחתנה היתה בראש חודש ניסן שחל אז ביום ה' ותחפה היתה בערב אור ליום ו' ערב שבת קדש.

אחר תחפה דברו ממשית וכו', אחר כך בשבת קדש אמר על סעדה השלישית תורה גבוהה מאד המתחלת לשמש שם אהל בהם בלקומי א' בסימן מ"ט, ושם מרמז ניסן ושרה ויצחק וכלה ותחתנה וכו'. ואמר שזאת התורה לא אמר בשבילנו רק בשביל הגזרה שקורין פונקטין הנשמע אז שרוצין לגזר על ישראל ח"ו אשר בעוונותינו הרבים יצאו בימינו. כי שם מדבר מענין הכנעת העכו"ם כי אעשה פלה בכל הגוים. שזה בחינת פלה דאכלי פלא ושצי פלא ואתם תדבקו וכו' ותבן שם מאד כי הם דברים עמקים וגבוהים מאד:

ואחר שגמר אמירת התורה היתה מרקד הרבה מאד עם בתו הפלה וכו'. ומי שלא ראה רקודין שלז לא ראה טוב מימיו, כי אע"פ שב"ה זכינו לראות כמה צדיקים שתיו מרקדים לפני הפלה, אבל רקודין שלז לא נראה בזאת. וכל מי שעמד שם, בודאי היה לו הרחור תשובה אמתית על כל פשעיו. וגדל תהתעוררות ותהתלהבות של כל האנשים שעמדו שם בשעת רקודין אי אפֿשר לבאר ולציר זאת בכתב בשום אפן:

חיי מוהר"ן קט"ז

מכתב מוהרנ"ת

טוֹעֲמִיָה

פרשת תזריע

ברוך השם אור ליום ג' תזריע תר"ג

רב שלום לאהובי בני שיחיה עם כל בני ביתו:

מכתבו קבלתי היום ואשר כתבת שלא פרשת שיחתך לפני ברצונך מחמת טרדתך לכברני:

האמת הוא כן. אבל גם אנכי ידעתי זאת בהיותי בביתך שם והיה כמה זמנים ועתים שהיה לך פנאי לדבר עמי הרבה כל מה שתראה, אך יש על זה עוד כמה וכמה מניעות. אבל לדעתי כבר דברתי שם עמה הרבה בכלל הדברים שדברתי שם דברי אמת הרבה בעזרת השם יתברך, ומהם תוכל להבין דברים הרבה בפרוש וברמז, וגם כבר דברנו בימים הקודמים הרבה. וכבר שמעת וראית בספריו הקדושים ובמה שחדשנו בהם הרבה. אך התגרות הבעל דבר אין לשער. אבל כל תקותנו על פחו של זקן יקדשה שעולה על הכל ואי אפשר לדבר בזה על פני השדה. ואם ירצה השם עוד חזון למועד לדבר פנים אל פנים באשר נתועד יחד בסמוך.

ולעת עתה חזק ואמץ ושמוח נפשך בכל יום מחדש עם מה שזכינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים בכל הבחינות כי מגדל הרעש והמניעות לגע בנו, מבינים: כמה וכמה מעלות טובות למקום עלינו שנצלנו מהתנגדות וליצנות שלהם. אלו קרבנו אליו ולבלי להתנגד על אור פזה וכו' ולא קבלנו שום חדוש ממונו דיינו. ועל כל חדוש ודבור ושיחה שקבלנו ממונו צריכים לומר אלמלא לא אתינו לעלמא אלא לשמע דא דיינו. על אחת כמה וכמה וכו' וכו':

דברי אביך המצפה לישועה: נתן מברסלב:

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר אברהם שלמה פאדווא הי"ו
לרגל שמחת נישואי אחותו תחי' למזל טוב



לְשׁוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

אַצְלוּ יתְבַרְךְ יְקָר מְאֹד כָּל הַעֲתִיקָה וְנִתּוּק מִן הָרַע
אַפְלוּ אִם הָאָדָם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא
כְּמוֹ שֶׁאָמַר בְּפֶרוּשׁ:

סֶע אִיז אֹדַאי וְכוּ'

(כְּאוֹמֵר, שְׁכָבֵר תְּעִינֵנוּ וְנִתְעַנּוּ הַרְבֵּה וְכוּ')

אַבֵּל אִיטְלִיכִיר צִי

אִיז זִייעֶר טִייעֶר וְכוּ'

וְאָמַר:

וּוִיא אַזוֹי סֶע אִיז אַבִּי

מֵעַן דֵּעַר הַאֲלֵט זִיךְ

וּבְפֶרֶט מֵה שֶׁאָמַר בְּסוּף:

גָּאָט אִיז גְּרוֹיִם מֵעַן וּוִיִּסֵט גָּאָר נִיט

וְזֶה הָעֵקֶר הָעוֹלָה עַל הַפֶּל.

✪ תרגום ✪

זֶה הָרִי בְּוֹדַאי וְכוּ'.. אָבֵל כָּל מְשִׁיכָה יְקָר מְאֹד וְכוּ'.. אִיךְ שֶׁהוּא
הָעֵקֶר שְׂמַחֲזִיקִים מֵעֵמֶד.. ה' יתְבַרְךְ גְּדוֹל אֵינן יוֹדְעִים כָּלוּם.

עֲלִים לַתְּרוּפָה ג' וַיֵּצֵא תַר"ג

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יושע יצחק אלטער פיש הי"ו
לרגל שמחת נישואי בתו תח"י למזל טוב

זמני שבת קודש – פרשת תזריע

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:23	6:22	6:39	6:23	6:32	6:23	7:08	6:59
שקיעה ערב שב"ק	7:03	7:02	7:01	7:03	7:02	7:02	7:29	7:20
חצות הלילה	1:25	1:26	1:27	1:26	1:26	1:26	2:05	1:51
עלות השחר	5:13	5:14	5:14	5:11	5:14	5:12	4:57	5:15
עטיפת הטלית	5:36	5:37	5:37	5:34	5:37	5:35	5:29	5:41
ניץ החמה	6:27	6:28	6:28	6:25	6:27	6:26	6:35	6:38
סוף זמן קר"ש מג"א	8:47	8:48	8:48	8:45	8:48	8:46	8:45	8:54
חצות היום	12:43	12:44	12:44	12:42	12:43	12:42	1:03	1:00
שקיעה יום שב"ק	7:03	7:02	7:02	7:03	7:02	7:03	7:31	7:21
צאת השבת	7:36	7:37	7:37	7:37	7:37	7:37	8:19	8:34
צאה"ש 72 דק'	8:16	8:15	8:15	8:16	8:14	8:15	8:43	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון וחר יונה 40 דק, במודיע"ע 30 דק, בב"ב וחר"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחר"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלוה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת מצורע

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
כז	כח	כט	ל	לא	לב	לג
נפ.	נפ:	ס.	ס:	סא.	סא:	סב.
לז	לח	לט	מ	מא	מב	מג
תורה כ"ד - אמצעותא דעלמא						
התורה הזמנית						